

Roeping tot het huwelijk, een weg die de wereld kan veranderen

"Het waren gezinnen die leefden vanuit Christus en die Hem bij anderen bekend maakten. Kleine christelijke gemeenschappen die de boodschap van het evangelie uitstraalden. Gezinnen zoals de andere in die tijd. (...) Dit waren de eerste christenen en wij, christenen van vandaag, moeten ook zo zijn: zaaiers van vrede en vreugde, van de vrede en de vreugde die Christus ons heeft gebracht." (Heilige

Jozefmaria, Christus komt langs. Het huwelijk: een christelijke roeping nr. 30.)

27-9-2015

"Wie echter denkt dat het met de liefde en het geluk gedaan is als er moeilijkheden komen, heeft een armzalige voorstelling van het huwelijk en van de menselijke liefde. Juist dan komen we bij de kern van de menselijke gevoelens, juist dan wordt de overgave en tederheid sterker en blijkt er een echte en diepe liefde te zijn die sterker is dan de dood."

Heilige Jozefmaria, Christus komt langs. Het huwelijk, een christelijke roeping, nr. 24.

Welke raad geeft u aan echtgenoten?

"Dat ze van elkaar houden en beseffen dat er hun hele leven meningsverschillen en moeilijkheden zullen zijn, die echter, als ze normaal worden opgelost, de liefde meer diepgang zullen geven. (...) Het leven met anderen is mogelijk als ieder maar moeite doet de eigen fouten te verbeteren en over de fouten van de ander heen te stappen kortom, als er liefde is. Want de liefde overwint alles wat (op valse wijze) een aanleiding voor vervreemding of scheiding zou kunnen zijn. (...)

"Belangrijk is dat ze zich niet laten gaan en dat ze niet toelaten dat hun zenuwen, trots of persoonlijke manieën gaan overheersen. (...) Als iemand zegt dat hij dit of dat niet kan verdragen, dat het hem niet lukt te zwijgen, dan is zo iemand aan het overdrijven om zich te rechtvaardigen. Men moet God de kracht vragen om de eigen grillen de

baas te blijven en de nodige zelfbeheersing te krijgen. Want het gevaarlijke van boosheid is dat je je zelfbeheersing verliest en dat woorden dan bitter en beledigend worden en dat je zo, zonder het eigenlijk te willen, kwetst en echt schade aanricht.

"In het huwelijk moet je leren zwijgen, afwachten en de dingen op een positieve, optimistische wijze ter sprake brengen. Als manlief zich opwindt, is voor zijn vrouw het ogenblik gekomen om bijzonder geduldig te zijn, tot hij weer kalm geworden is; en omgekeerd. Als ze alle twee van elkaar houden en oprecht ernaar streven hun liefde te laten groeien, zal het niet vaak gebeuren dat ze zich alle twee op hetzelfde moment door hun slechte humeur laten beheersen...

"En nog iets belangrijks: we moeten ons aanleren te denken dat we nooit

helemaal gelijk hebben. Je zou zelfs kunnen zeggen dat het in zaken waarover je gewoonlijk van mening kunt verschillen, zo is dat je waarschijnlijk minder gelijk hebt naarmate je er meer op staat helemaal gelijk te hebben. En ten slotte nog dit advies: ouders moeten nooit ruzie maken in tegenwoordigheid van hun kinderen. Een woord, een blik of een gebaar zou al voldoende moeten zijn om er elkaar op tijd aan te herinneren. Is een woordenwisseling niet te vermijden, dan zullen ze later de gelegenheid hebben om, als ze kalmer geworden zijn, erover te kibbelen."

Gesprekken met Mgr. Escrivá, ed. De Boog, Utrecht 1990, nr. 108.

Opvoeding gebaseerd op vertrouwen

"De ouders zijn zowel in het menselijke als in het

bovennatuurlijke de belang-rijkste opvoeders van hun kinderen en ze moeten zich bewust zijn van deze verantwoordelijkheid. Dit vraagt om begrip en gezond verstand. Ze moeten dingen kunnen uitleggen, maar vooral kunnen liefhebben en hun best doen het goede voorbeeld te geven. Het is niet de juiste weg in de opvoeding iets op een autoritaire manier en met geweld af te dwingen. Het ideaal van de ouders is veeleer vrienden van hun kinderen te worden, vrienden aan wie de kinderen hun zorgen kunnen toevertrouwen, met wie ze hun problemen bespreken, van wie ze echte en liefdevolle hulp kunnen verwachten.

"Het is noodzakelijk dat ouders de tijd nemen om iets met hun kinderen te ondernemen en met hen te praten. De kinderen komen op de eerste plaats, ze zijn belangrijker dan zaken, werk, of ontspanning. Het is

belangrijk aandachtig te luisteren naar wat ze vertellen, moeite te doen om ze te begrijpen, en het stukje waarheid of de hele waarheid te zien die achter hun opstandigheid kan zitten. Tegelijkertijd kunnen ouders hun kinderen steunen bij hun toekomstplannen en hen leren om afwegingen te maken en goed na te denken. Het gaat er niet om een bepaald gedrag op te leggen, maar om de bovennatuurlijke en de menselijke redenen te laten zien die dat gedrag wenselijk maken. Kortom: het is belangrijk hun vrijheid te respecteren, want een goede opvoeding vereist persoonlijke verantwoordelijkheid, en verantwoordelijkheid vereist vrijheid."

Heilige Jozefmaria, Christus komt langs. Het huwelijk, een christelijke roeping, nr. 27.

Hoe bereiken wij dat de liefde het gezinsleven vult?

"Ik stel me de christelijke gezinnen graag voor als een huis vol licht en blijdschap, zoals het huis van de heilige Familie. Elk christelijk thuis zou een oase van vrede moeten zijn waar, boven de kleine tegenslagen van het dagelijks leven uit, diepe en oprechte liefde heerst, een diepe vrede, als vrucht van een geloof dat in alle oprechtheid wordt beleefd."

Hoe uit zich het geloof in een gezin?

"Geloof en hoop zullen blijken uit de kalmte waarmee ze de grote en kleine problemen die er in ieder gezin zijn belichten; uit de moeite die ze doen om hun eigen plichten te vervullen. Als alles door de liefde wordt gedragen, zullen vreugde en verdriet met elkaar worden gedeeld; dan kan men met een glimlach de eigen zorgen opzij zetten om er voor

de anderen te zijn; dan luistert men naar de echtgenoot of echtgenote en de kinderen en laat men zien echt van hen te houden en hen te begrijpen; dan stapt men over onbelangrijke kleine meningsverschillen heen – waar het egoïsme enorme bergen van kan maken – en kan men veel liefde leggen in de kleine diensten waaruit het dagelijks leven in een gezin bestaat."

Welke rol heeft het gezin in de opvoeding van de kinderen?

"De ouders zijn zowel in het menselijke als in het bovennatuurlijke de belangrijkste opvoeders van hun kinderen en ze moeten zich bewust zijn van deze verantwoordelijkheid. Dit vraagt om begrip en gezond verstand. Ze moeten dingen kunnen uitleggen, maar vooral kunnen liefhebben en hun best doen het goede voorbeeld te

geven. Het is niet de juiste weg in de opvoeding iets op een autoritaire manier en met geweld af te dwingen."

Hoe kan men een goede vader en een goede moeder zijn?

"Als ik ouders een raad mag geven, dan vooral deze: laat je kinderen zien dat je probeert naar je geloof te leven. Maak je geen illusies: van jongs af aan zien ze alles en hebben ze hun oordeel klaar. Laat zien dat God niet alleen op je lippen, maar ook in je daden is; dat je probeert oprecht en trouw te zijn, dat je werkelijk van elkaar en van hen houdt."

Welke oplossing is er voor het gebrek aan tijd dat ouders kunnen hebben om met hun kinderen samen te zijn?

"Het is noodzakelijk dat ouders de tijd nemen om iets met hun kinderen

te ondernemen en met hen te praten. De kinderen komen op de eerste plaats, ze zijn belangrijker dan zaken, werk, of ontspanning. Het is belangrijk aandachtig te luisteren naar wat ze vertellen, moeite te doen om ze te begrijpen, en het stukje waarheid of de hele waarheid te zien die achter hun opstandigheid kan zitten. Tegelijkertijd kunnen ouders hun kinderen steunen bij hun toekomstplannen en hen leren om afwegingen te maken en goed na te denken. Het gaat er niet om een bepaald gedrag op te leggen, maar om de bovennatuurlijke en de menselijke redenen te laten zien die dat gedrag wenselijk maken. Kortom: het is belangrijk hun vrijheid te respecteren, want een goede opvoeding vereist persoonlijke verantwoordelijkheid, en verantwoordelijkheid vereist vrijheid."

Heilige Jozefmaria, Christus komt langs, Het huwelijk, een christelijke roeping.

Een bestendige vrede in de huiselijke kring wenst iedereen zich. Hoe zijn conflicten in een gezin te overwinnen?

"Hier is maar één antwoord mogelijk: het met elkaar zien te vinden, elkaar begrijpen, elkaar vergeven. Maar laten we eerlijk zijn, normaal is het zo dat het gezin eensgezind is. Ongetwijfeld komen er wrijvingen en meningsverschillen voor, maar dat is logisch en geeft zelfs een pittige smaak aan ons dagelijkse leven. Die onbenulligheden verdwijnen mettertijd en wat duurzaam overblijft is een echte, ongeveinsde, onbaatzuchtige liefde, die ertoe leidt dat mensen zorg hebben voor elkaar, en dat ze de moeilijkheden van een ander zien en op een fijngevoelige

wijze tot een oplossing brengen. En juist omdat dit allemaal het normale is, begrijpen mensen heel goed waarom ik – al sinds de jaren twintig – het vierde gebod 'het allerzoetste gebod' noem."

Gesprekken met Mgr. Escrivá.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/roeping-
tot-het-huwelijk-een-weg-die-de-wereld-
kan-veranderen/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/roeping-tot-het-huwelijk-een-weg-die-de-wereld-kan-veranderen/) (9-8-2025)